

РЕШЕНИЕ

№ 8017

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9239** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ против мълчалив отказ на директора на ОД МВР [населено място] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация от 04.09.2023 г.

Жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя. Излагат се съображения за нейната допустимост и основателност. Жалбоподателят претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът – административния директор на ОД МВР [населено място] не се представлява, взема становище по жалбата, в което сочи че не е формиран мълчалив отказ, тъй като такова заявление не е постъпвало при тях и не е възникнало задължение за произнасяне. С оглед на това се сочи, че същата е неоснователна.

Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалване.

В конкретния случай от представената по делото административна преписка се установява следното :

На 04.09.2023 г.. Сдружение Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ подало заявление за достъп до обществена информация до ОД на МВР [населено място], в което се искало достъп до обществена информация свързана с дейността на ОД на МВР В. по подробно посочени 4 точки. То било изпратено до ОД на МВР В. по електронен път от имейл : [електронна поща] на имейл : [електронна поща]. Това заявление било спряно от защитата на електронната поща на МВР в интернет и

преместено в карантината като спам. Видно от писмо на Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ до Директора на ОД на МВР В. се сочи, че общо са изпратени 28 електронни писма до различни пощенски кутии за 12 минути и с оглед на това не е доставено до сървърите на МВР.

Същевременно по делото са представени доказателства за изпращане на имейла, както и за доставянето на същия.

В законоустановения срок не бил получен отговор от ОД на МВР В..

На 21.09.2023 г. била подадена настоящата жалба чрез ОД на МВР [населено място] срещу мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

При така установените факти съдът счита следното :

Искането за достъп до обществена информация е депозирано на 04.09.2023 г. Спорът по делото е дали е започнал да тече срокът по чл.28, ал.1 от ЗДОИ или не. Доказателствата по делото сочат, че действително от имейл : [електронна поща] за 12 минути са изпратени 28 електронни писма, които са блокирани от защитата на електронната поща на МВР и същите са преместени в папка спам. По делото липсват доказателства дали и кога е проверена папка спам, респективно дали е извършена преценка дали тези електронни писма, включително това до ОД на МВР В. са опасни за сигурността на системата или не. Няма доказателства и дали е установено, че същите изискват информация по ЗДОИ.

Същевременно следва да се посочи, че не е задължение на жалбоподателят да знае дали и колко заявления може да изпрати, за да не бъдат същите преместени в папка СПАМ и блокирано получаването им. Законът не поставя изискване лицата искащи достъп до ЗДОИ да подават заявления до различни органи през различен период от време, независимо дали тези административни органи са част от една обединяваща ги административна структура или не.

Ето защо съдът счита, че в конкретния случай жалбоподателят е изпълнил законовите изисквания за подаване на заявление по ЗДОИ и с това е стартирана законната процедура при която следва да се изясни дали исканата информация ще бъде предоставена или не. Единият от основните моменти в процедурата е срокът за произнасяне залегнал в разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗДОИ.

Срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е започнал да тече от датата на постъпване на заявлението в електронната поща на МВР на същата дата, независимо че е преместено в папка СПАМ и не е доставено на ОД на МВР В.. Същият е изтекъл 14 дни след направеното постъпването му - 18.09.2023 г. /присъствен ден/. От представените по делото доказателства се установява, че липсва издадено решение за достъп до обществена или изричен отказ за предоставяне на такова. Поначало, когато в предвидените от закона срокове административният орган не се произнесе изрично по едно искане, мълчаливият му отказ има значението и последиците на акт, с който е направен изричен отказ. При това положение и съобразно т. 8 ППВС № 4/1976 г. след като е подадена жалба срещу мълчалив отказ, тя трябва да се приеме като жалба срещу последвалия изричен такъв. При депозиране на жалбата са спазен изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна.

За да е процесуално допустима жалбата, оспореният акт трябва да е неблагоприятен за адресата му, в случая да е обективиран отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация.

Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 28 от ЗДОИ задължава административния орган да вземе решение за предоставяне или за отказ от

предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведоми писмено заявителя за своето решение. Тоест законът задължава органът да се произнесе с изричен писмен акт и не допуска постановяване на мълчалив отказ. Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, директорът на ОД на МВР В. е бил длъжен изрично да се произнесе, в законоустановения срок, по така подаденото заявление за достъп до обществена информация от 04.09.2023 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ.

Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление директорът на ОД на МВР [населено място] е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ.

Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя.

С оглед на изложеното оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, по чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация. Всичко това води на извод за основателност на жалбата и налага отмяна на решението в оспорената част и връщане на преписката за произнасяне в законоустановения 14 дневен срок за това.

Предвид изхода на делото – отмяна на обжалвания акт следва да се уважи искането на жалбоподателят за присъждане на разноски. С оглед доказателствата по делото следва ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 1010 лева разноски по делото включващи сумата от 1000 лева адвокатски хонорар и 10 лева държавната такса за разглеждане на делото. По отношение на възражението за прекомерност следва да се посочи, че адвокатския хонорар е минимален съгласно чл.8, ал.3 от Наредба №1 от 9 юли 2004 година за минималните размери на адвокатските вознаграждения.

Предвид гореизложеното съдът

Р Е Ш И:

Отменя по жалба на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ мълчалив отказ на Директора на ОД на МВР [населено място] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация от 04.09.2023 г.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА административния ръководител на ОД на МВР [населено място] за ново произнасяне по подаденото от Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ заявление за достъп до обществена информация от 04.09.2023 г. съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА ОД на МВР В. да заплати на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, сумата в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева разноски.

Решението на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: